

hvem der ejer nogle ældre ejendomme i et område, til at markedsføre sig over for de pågældende ejere.

For det tredje er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke længere behov for en særskilt regulering i tinglysningsloven af adgangen til at foretage udtræk af tinglysningsoplysninger og samkøre oplysningerne med private og andre offentlige edb-registre. Persondataloven, som har afløst de tidligere gældende registerlove, regulerer nu på tilstrækkelig vis behandlingen af de pågældende oplysninger og varetager herunder hensynet til den, der er registreret oplysninger om. I modsætning til den tidligere registerlovgivning gælder persondataloven også for domstolenes registrering af personoplysninger. Hertil kommer, at Datatilsynet, Domstolsstyrelsen og de enkelte retter fører tilsyn med enhver behandling af personoplysninger, der omfattes af persondataloven, jf. afsnit 2.6.

Der foreslås ikke nogen egentlig forudgående prøvelse af, om en påtænkt behandling af oplysninger fra tinglysningsregistrene vil være i overensstemmelse med lovgivningen. Baggrunden herfor er først og fremmest, at et udtræk af masseoplysninger kun kan omfatte oplysninger, der allerede i dag er offentligt tilgængelige, og at anvendelse af oplysningerne i strid med tinglysningslovens § 50 c, stk. 7, kan straffes med bøde, jf. § 50 e. Kontrollen med videregivelse af oplysninger fra tinglysningsregistrene vil således skulle foretages efter persondatalovens almindelige bestemmelser om Datatilsynets tilsynsvirksomhed.

Det skal dog bemærkes, at udtræk af masseoplysninger efter den foreslåede ordning skal bestilles hos retten i Århus, hvilket gør det muligt for retten at gribe ind, hvis særlige omstændigheder giver anledning til det, allerede inden udtrækket leveres til kunden. Hvis eksempelvis afgrænsningen af et bestilt udtræk giver grund til mistanke om, at oplysningerne skal bruges til andet formål end angivet i tinglysningslovens § 50 c, stk. 7, vil retten med henblik på at forhindre misbrug af tinglysningsoplysningerne kunne anmode kunden om at redegøre for, hvad oplysningerne skal bruges til.

Justitsministeriets tinglysningsudvalg har ligeledes ikke fundet behov for en ordning med forudgående prøvelse af, om personer mv., der ønsker at foretage udtræk af masseoplysninger fra tinglysningsregistrene, opfylder visse nærmere betingelser, jf. afsnit 5 nedenfor.

Udtræk og samkøring af tinglysningsoplysninger med andre registre udgør en behandling af personoplysninger i persondatalovens forstand, der som nævnt i afsnit 2.6. indeholder en række regler, der beskytter oplysninger om den registrerede. Oplysninger i tinglysningsregistrene kan kun behandles, hvis betingel-

serne i tinglysningslovens § 50 c, stk. 7, og de generelle regler i persondataloven er opfyldt. Oplysningerne i tinglysningsregistrene må anses som almindelige oplysninger af ikke-fortrolig karakter, idet de – på nær personnumre samt navne og adresser i person- og bilbogen på personer, der har navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister – er offentligt tilgængelige, jf. afsnit 2.1.

Endvidere skal behandlingen af tinglysningsoplysningerne ske i overensstemmelse med de generelle krav til behandling af personoplysninger i persondatalovens § 5, jf. afsnit 2.6. ovenfor.

Tinglysningslovens opregning af, hvad tinglysningsoplysningerne må anvendes til, jf. afsnit 2.5 ovenfor, kan anses som en præcisering af, hvad der på dette område er saglige formål. Bestemmelsen i tinglysningslovens § 50 c, stk. 7, sikrer således bl.a., at tinglysningsoplysningerne ikke anvendes til usaglige formål, selv om adgangen til masseudtræk og samkøring giver en lettere adgang til visse oplysninger, og hertil kommer, at bestemmelsen også gælder på de områder, hvor persondataloven ikke finder anvendelse, jf. afsnit 2.6. ovenfor. Datatilsynet har i tilslutning hertil oplyst, at kravene i persondatalovens §§ 5 og 6 normalt vil være opfyldt ved udtræk og samkøring af oplysninger fra tinglysningsregistrene med henblik på de formål, der er angivet i § 50 c, stk. 7.

Som eksempel på et sagligt formål med databehandling kan nævnes en landinspektørs indhentelse af et udtræk af tinglysningsoplysninger om, hvilke ejendomme en servitut er tinglyst på med henblik på udarbejdelse af servituterklæringer efter tinglysningslovens § 22.

Efter persondatalovens § 5, stk. 3, skal de pågældende oplysninger endvidere være relevante og tilstrækkelige, og de må ikke omfatte mere end, hvad der kræves til opfyldelse af de formål, jf. tinglysningslovens § 50 c, stk. 7, hvormed de er indsamlet og behandlet. Det beror på en konkret vurdering, hvor store mængder af oplysninger fra tinglysningsregistrene der lovligt kan behandles efter § 5, stk. 3. Eksempelvis vil en kommune kunne indhente et udtræk af masseoplysninger over tinglyste servitutter i kommunen og samkøre disse oplysninger med dens egne oplysninger med henblik på ajourføring af servitutkort til brug for kommunens sagsbehandlersystem. Formålet med en sådan samkøring vil være at sikre en korrekt registrering i kommunens sagsbehandlersystem af, på hvilke ejendomme eksempelvis byggeservitutter er tinglyst for derigennem at sikre en korrekt administration og håndhævelse af de retsforhold, der er stiftet med servitutterne.